

РЕШЕНИЕ

№ 20516

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9767** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 14, ал.4 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).
Образувано е по жалба от „СММ 97“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], район „С.“, [улица], [жилищен адрес] вход А, ет. 2, ап. 1, представлявано от управителя М. М., чрез процесуалния представител- адв. К. М. против Предписание №121/15.08.2024 година, издадено от името на директора на РИОСВ- С. (по заместване), с което е предписано на дружеството-жалбоподател да заплати дължимата продуктова такса за по категории пуснатото на пазара ЕЕО през 2023 г. в общо количество 59307 кг. към ПУДООС, съгласно цените посочени в Приложение № 8 към чл. 3, ал. 1, т. 7 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ - С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане. Определен е и срок за изпълнение:28.08.2024 година.

Наведени са всички основания за оспорване по чл.146, т.1-5 от АПК- липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Иска се отмяната на оспореното предписание.

В съдебно заседание пред Административен съд София- град, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител- юрк. П. моли за отхвърлянето на жалбата. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доказателства по преписката и служебно на основание чл.168, ал.1, вр. чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с постановеното по делото Определение №22611/06.11.2024 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения от фактическа и правна страна:

Административното производство по издаване на оспореното предписание е започнало по повод писмо с вх. № 14208/31.07.2024 г. от МОСВ на заместник- министъра на околната среда и водите до директора на РИОСВ – С.. Писмото е изпратено по повод представени в МОСВ доклади, съдържащи фактически констатации относно изпълнението на задълженията по чл.14, ал.1 и чл. 15 от ЗООС от организациите по оползотворяване (ООп) на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО) и негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА). В тази връзка в писмото е посочено, че е необходимо от РИОСВ- С. да бъдат извършени проверки, при които да бъде установено пускани ли са на пазара през 2023 година електрическо и електронно оборудване и батерии и акумулатори, в какви количества, заплащали ли са фирмите възнаграждение към съответната организация, както и притежават ли сключен нов договор с ООп. В случай на установяване на пускане на пазара, за което не е заплатено възнаграждение, се иска РИОСВ-С. да посочи вида и количествата на съответния продукт съгласно Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, размера на дължимата продуктова такса, както и да бъде изготвено предписание за заплащане на таксата към ПУДООС. По повод на писмото, от двама експерти в отдел ККФОС, РИОСВ- С. е извършена проверка и на дружеството-жалбоподател „СММ 97“ ООД, чийто предмет на дейност е търговия на едро с

компютри, периферни устройства за тях и програмни продукти. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол (КП) № ККФОС-ИМ-72/13.08.2024 г. В съответствие с тях „СММ 97“ ООД притежава сключен договор от 01.11.2010 г. с „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД (НООРО АД) като ООп. Изложено е, че НООРО е притежавало Решение № ООп-ИУЕЕО-03-03/08.01.2020 г., издадено от министъра на околната среда и водите за извършване на дейност като ООп. Решението е със срок на действие до 31.12.2022 година, като след изтичането на този срок действието му не е продължено. Съгласно чл.88, ал.2, т.1 и т.2 от ЗУО „НООРО“ АД било с прекратени разрешения за извършване на дейности като ООп на НУБА и ИУЕЕО. От представените от „СММ 97“ ООД 12 броя месечни справки-декларации е установено, че същото е пуснало на пазара през 2023 година следните ЕЕО: екрани, монитори и оборудване, част от което са екрани с повърхност по-голяма от 100 кв.см. - 46595 кг ; малко информационно-технологично и телекомуникационно оборудване (нито едни от външните размери не надвишава 50 см) - 12712 кг . Към всяка месечна справка-декларация са били представени фактура и месечни документи, удостоверяващи извършено плащане от „СММ 97“ ООД към „НООРО“ АД, общо в размер на 10 865,01 лв с ДДС.

Въз основа на КП от името на директора на РИОСВ- С. (по заместване) от Р. П.- М. на длъжност директор дирекция „Контролна и превантивна дейност“ е издадено оспореното пред съда предписание. В мотивната част на предписание е посочено, че е издадено на основание чл.14, ал.4 от ЗООС, а във фактическите установявания са възпроизведени буквално констатациите от КП. Предписанието (разпоредителната част на акта) е „СММ 97“ ООД да заплати дължимата продуктова такса за по категории пуснатото на пазара ЕЕО през 2023 г. в общо количество 59307 кг. към ПУДООС, съгласно цените посочени в Приложение № 8 към чл. 3, ал. 1, т. 7 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ - С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане. Определен е и срок за изпълнение:28.08.2024 година.

По делото е приета и Заповед № РД-97/24.09.2021 г., с която директорът на РИОСВ-С. е оправомощил Р. П.- М. на длъжност директор дирекция „Контролна и превантивна дейност“ в случай на негово отсъствие да го замества (посредством израза: „В случай на отсъствие по обективни причини... да изпълнява правомощията ми на директор на РИОСВ- С. в пълен обем“) От приложената Заповед №966 от 05.08.24 г. на министъра на околната среда и водите се установява, че за периода от 08.08.24 г. до 20.08.24 г. директорът на РИОСВ- С. е бил в платен

годишен отпуск. Следователно към датата на издаване на оспореното предписание- 15.08.2024 г. директорът на РИОСВ- С. е отсъствал по обективни причини.

Към доказателствата е приобщено и постъпило в изпълнение на протоколно определение на съда от 09.12.24 г. писмо от главния секретар на МОСВ. В него е посочено, че Решение № ООп-ИУЕЕО-03-03/08.01.2020 г. на министъра на околната среда и водите е влязло в сила на 31.12.2022 г. С него срокът на действие на Разрешение № ООп-ИУЕЕО-03-01/22.04.2014 г., изд. на „НООРО“ АД за извършване на дейност като ООп е продължен до 31.12.2022 г. След тази дата- 31.12.2022 г. срокът на действие на разрешението не е бил продължаван и „НООРО“ АД не е имало право да извършва дейност като ООп.

Приети са и представени от жалбоподателя доказателства, от които се установява, че „НООРО“ АД е подало заявление за продължаване на срока на действие на разрешението му като ООп. По заявлението е бил постановен изричен отказ да бъде разгледано по същество, инкорпориран в писмо с изх. №УО-157/13.01.23 г. на заместник- министъра на околната среда и водите, по съображения, че е подадено след изтичането на срока по чл.89, ал.1 от ЗУО, а именно 3 месеца преди изтичането на срока на разрешение на ООп. С Определение №11000/29.03.25 г., постановено по адм. дело №1952/25 г. по описа на Административен съд София - град, АССГ- II о., 32-ти състав е отменил писмо с изх. №УО-157/13.01.23 г. и е изпратил преписката на заместник министъра на околната среда и водите за решаване по същество на искането на „НООРО“ АД за продължаване на срока на действие на разрешението му като ООп.

Съгласно чл.14, ал.4 от ЗООС, посочен като правно основание за издаване на оспореното предписание, директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Следователно издаденото при надлежно осъществяване на заместване на директора на РИОСВ предписание е издадено от компетентен орган. Посочената норма обаче не представлява материалноправно основание за упражненото с издаденото правомощие предписание. Друга норма в предписанието не е посочена. За съда изглежда директорът на РИОСВ да е възприел изложеното в писмо с вх. № 14208/31.07.2024 г. от МОСВ на заместник- министъра на околната среда и водите, като нареждане за издаване на предписания за заплащане на таксата към ПУДООС в случаите на установяване на пускане на пазара на електрическо и електронно оборудване и батерии и акумулатори, за които не е заплатено възнаграждение. Писмото на

заместник-министъра обаче не представлява материално-правно основание за издаване на предписанието. По тези съображения съдът приема, че е налице порок във формата по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Нарушено е и изискването на чл.59, ал.2, т.5 от АПК, тъй като разпоредителната част на акта е неясно и непълно формулирана. Размерът на дължимата за заплащане продуктова такса липсва, което пък от своя страна нарушава дори посоченото в писмото на заместник-министъра на околната среда и водите до директора на РИОСВ- С. („ да посочи размера на дължимата продуктова такса“). Това писмо е послужило по същество за основание за извършването на проверката и издаване на процесното предписание от директора на РИОСВ- С. (по заместване). Допуснатите нарушения в установената форма не са санирани със съдържащите се в преписката документи, подготвящи издаването на предписанието, което съобразно задължителната съдебна практика е допустимо. Посочените нарушения на установената форма са съществени и обуславят осъществяването на отменителното основание по чл.146, т.2 от АПК. Съдът не следва да попълва липсващите задължителни реквизити в установената форма. Обратното на това би означавало „премиране на органа“ и би нарушило принципа за равенство на страните - чл.8 от АПК.

Допуснати са и съществени нарушения на административнопроизводствените правила-чл.146, т.3 от АПК, което е друго самостоятелно основание за отмяната на акта, по следните съображения:

В нарушение на чл.35 от АПК релевантните по случая факти не са изяснени.

По делото няма спор, че „СММ 97“ ООД е търговско дружество, в чийто предмет на дейност е извършването на вътрешна и външнотърговска дейност, внос, износ на електроника и инструментална екипировка. В съответствие с осъществяваната от него реално дейност по представените от него самото справки-декларации, то е лице, пускащо на пазара ЕЕО предназначено за употреба в бита. В това си качество, съгласно чл.10, ал.1 от Наредбата излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване дружеството отговаря за разделното събиране, транспортирането, съхраняването, предварителното третиране, подготовката за повторна употреба, рециклирането, оползотворяването и обезвреждането на ИУЕЕО, образувано от пуснато от тях на пазара ЕЕО. Разпоредбата на 17, ал. 3 от същата наредба му позволява да изпълнява това задължение си и чрез колективни системи, представлявани от организация по оползотворяване. В изпълнение на задължението си „СММ 97“ ООД е сключило Договор за членство в ООп „ НООРО АД“ и е плащало дължимите такси по договора през цялата 2023 година, което е било установено и от органа.

В оспореното предписание е посочено, че „НООРО“ АД е с прекратено разрешение за извършване на дейност, като същевременно се сочат две различни основания-съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗУО. Текстово в процесния акт се съдържа следната констатация: „НООРО е притежавало Решение № ООп- ИУЕЕО-02-00/29.03.2013 г. на министъра на околната среда и водите за извършване на дейност като организация по оползотворяване на негодни за употреба батерии и акумулатори (ЕГУБА). Решението е със срок на действие до 31.12.2022 г., като след изтичане на този срок същото не е продължено.“ Този факт обаче е опроверган в съдебното производство. Установи се по делото, че ООп „НООРО“ АД е подало заявление за продължаване на срока на действие на даденото му разрешение, за което АССГ е приел, че е при спазване на срока по чл.89, ал.1 от ЗУО, поради което с Определение №11000/29.03.25 г. по адм. дело №1952/25 г. е отменил изричния отказ на заместник-министъра да разгледа по същество подаденото заявление и му е върнал преписката за произнасяне. Наличието на висящо производство по заявлението за продължаване на разрешението на „НООРО“ АД като ООп опровергава извода на органа- издател на акта и създава неяснота каква би била разпоредителната му воля при правилно и пълно установяване на релевантните по случая факти. Тази воля не може да бъде предполагаема от съда. Съдът осъществява дължимия от него контрол за законосъобразност спрямо приетите за осъществени в административното производство факти, на които органът се е позовал, за да упражни властническото си правомощие.

По тези съображения съдът обуславя извод, че издаденото при осъществяване на отменителните основания по чл.146, т.2 и т.3 от АПК предписание следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК своевременно заявеното от жалбоподателя искане за разноси е основателно. Доказаните разноси са в размер общо на 11580 лева, от които 50 лева заплатена държавна такса и 11530 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат. Основателно се явява обаче възражението на жалбоподателя за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Обратно на доводите на пълномощника на жалбоподателя, делото не е с определен материален интерес, най-малкото защото дължимата продуктова такса не е определена в предписанието, съответно при евентуалното ѝ съдебно потвърждаване би подлежала на последващо изчисляване с акт на орган по приходите. При осъществяване на преценката относно размера на дължимото адвокатско възнаграждение за осъщественото от пълномощника (адвокат) на страна в процеса процесуално представителство съдът следва да съобрази действителната правна и фактическа сложност на

всяко конкретно дело. Това разрешение съответства и на задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-438/22 на СЕС. В тази връзка АССГ, 23-ти състав приема за обоснован и справедлив размер на адвокатското възнаграждение по конкретното дело сумата от 1500 лева, предвид броя на проведените заседания с участието на пълномощника-адвокат, неголямата фактическа сложност на делото, обема и качеството на реално осъществената защита. За разликата до търсения размер от 11580 лева възнаграждението е прекомерно и не се присъжда. Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София- град, II о., 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписание №121/15.08.2024 година, издадено от името на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите- С. (по заместване).

ОСЪЖДА Регионалната инспекция по околната среда и водите- С. да заплати на „СММ 97“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], район „С.“, [улица], [жилищен адрес] вход А, ет. 2, ап. 1, представлявано от управителя М. М. сумата от 1550 (хиляда петстотин и петдесет), разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: